

Høgni Hoydal (TF):

Tak for svaret.

Jeg må med beklagelse sige, at det er mærkeligt at opleve, at vi gang på gang har hørt statsministeren sige, at det er det færøske folk, der bestemmer selv: Tag nu hjem og bliv enige. Her har vi altså et enstemmigt – jeg understreger: et enstemmigt – færøsk Lagting, der bare har bedt om, at man ekspederer en ansøgning om et fuldt selvstændigt medlemskab af Nordisk Råd videre.

Nu respekterer man ikke det færøske Lagtings ønske. Det er altså et selvstændigt medlemskab, man har bedt om. Vi har jo allerede en ordening, hvor vi kan deltage, men ikke som selvstændige medlemmer. Så det, statsministeren foreslår, er vel ikke noget nyt. Det, vi ønsker, er et selvstændigt medlemskab, og det har Lagtinget besluttet, men det går man altså imod her.

Jeg kan ikke helt forstå, og det må statsministeren meget gerne forklare mig nærmere: Hvordan kunne den danske regering i 1977-78 støtte en færøsk ansøgning om selvstændigt medlemskab, der så førte til, at de nordiske lande behandlede denne ansøgning? Hvordan kunne man gøre det i 1970'erne, når man ikke vil gøre det i 2005?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har jo også svaret hr. Høgni Hoydal, at jeg er tilhænger af at få skabt en ordening, som betyder, at Færøerne og i øvrigt også Grønland i praksis er at betragte som direkte og selvstændige medlemmer af Nordisk Ministerråd.

Kl. 14.15

Men jeg er bare nødt til at holde fast i, og det er jo ikke kun et dansk synspunkt, at Helsingforsaftalen, som samarbejdet hviler på, er en aftale mellem selvstændige stater, og så længe hr. Høgni Hoydal ikke har fået tilslutning til sit synspunkt om, at Færøerne skal være en selvstændig stat, så er det altså ikke muligt ad den vej at nå frem til det resultat.

Jeg er så indstillet på at prøve at nå en anden vej rundt til i praksis det samme resultat, nemlig et politisk protokollat mellem de fem nordiske lande og Færøernes og Grønlands landsstyrelser. Det vil sige, at hvis vi kunne få tilslutning til det, så ville hr. Høgni Hoydal i praksis opnå akkurat det samme bare på en anden måde. Hvorfor dog ikke støtte det?

Høgni Hoydal (TF):

Så vil jeg spørge: Hvorfor ikke støtte, at man sender ansøgningen fra Færøerne videre? Danmark blokerer i øjeblikket for, at man får igangsat en procedure, hvorunder man kan behandle en ændring i Helsingforsaftalen, ligesom man gjorde i 1981-82. Det er det, den danske regering går imod.

Derfor vil jeg spørge statsministeren: Hvor står det i den danske grundlov, at Færøerne ikke kan være selvstændigt medlem af Nordisk Råd, hvis Nordisk Råd ellers ændrer sine statutter, så det kan lade sig gøre? Hvor står det henne? Hvad er det for en påstand om, at statsforfatningen forhindrer det? Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: I den nye lov om Færøernes folkeretlige aftaler har man jo sagt, at det skulle være et fremskridt osv. Vil denne lovgivning give Færøerne mulighed for selvstændigt medlemskab af Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, at jeg med et eneste ord har nævnt grundloven i den her sammenhæng. Jeg har talt om, at Nordisk Ministerråds arbejde jo hviler på Helsingforsaftalen, som er det, der hedder en mellemstatslig aftale mellem selvstændige stater. Det er jo det, der gør, at Færøerne og Grønland ikke kan stå som medunderskrivere på selve den aftale, fordi den altså er en mellemstatslig aftale mellem selvstændige stater.

Når jeg så foreslår, at vi prøver at komme om ved det på en anden måde, som kunne give Færøerne og Grønland nøjagtig samme status, hvorfor så dog ikke støtte det? Når hr. Høgni Hoydal ikke vil støtte det, så er det jo, fordi hr. Høgni Hoydals egentlige ærinde slet ikke er færøsk og grønlandsk medlemskab af Nordisk Ministerråd, men det er kampen for, at Færøerne skal betragtes som en selvstændig stat, hvad jeg fuldt ud respekterer. Hvis hr. Høgni Hoydal kommer med et færøsk flertal for det, så bliver det accepteret med det samme, men sådan er det bare ikke lige nu.

Indtil hr. Høgni Hoydal måtte få tilslutning til det på et eller andet tidspunkt ude i fremtiden, så synes jeg da, at vi skulle prøve at finde praktiske løsninger, som gør, at Færøerne og Grønland i praksis kan blive betragtet som selvstændige medlemmer.